

lille David havde, da han ikklædte sig Saults Rustning. Jeg vil derfor anbefale det ærede Medlem for Fremtiden, naar han skal optræde som politisk Talsmand for en større Gruppe i Tinget, at han saa ikke bruger Slet saa voldsomme Ord, men bruger de Ord, som passe for det ærede Medlem og den Magt, det ærede Medlem i det hele taget har at raade over; det er kun en venlig Hensigt, som det ærede Medlem jo kan tage Hensyn til, om han vil, og lade være med, hvis han ikke vil. Det glædede mig overordentlig at høre, at det ærede Medlem med Styrke fralagde sig Navn af Visnepolitiker (C. Ravn: Det tør han ikke vedkende sig). Nej det tør han formodentlig ikke, det Navn har ingen god Klang. Det er meget glædeligt for mig som Forhandlingspolitiker, at Forhandlingspolitikken har faaet et saa godt Navn paa sig, at de, der have bekæmpet os, der have været medvirkende til denne Forhandlingspolitik, at de alligevel, naar alt kommer til alt, ikke tør vove at kalde sig Visnepolitikere, men helst ville kaldes Forhandlingspolitikere. Men hvis det ærede Medlem vil være Forhandlingspolitiker, som det ærede Medlem lod til — han nævnedes ogsaa, at han har været med til at gennemføre flere af de Love, der ere blevne gennemførte i forrige Samling — ved jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem falder over os med en saadan Voldsomhed, som han gjorde i Gaar ved afskillige af de Udtryk, det ærede Medlem benyttede sig af. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem befinder sig i en Vildfarelse, naar han paaftaar, som han paaftod i Gaar, at der var dannet et Balgkartel hele Landet over mellem Højre og Venstre. Det kender jeg ikke noget til; det ærede Medlem maa kende bedre til Partiforholdene i det Parti, hvor jeg hører til, end jeg selv kender dem; men det ærede Medlem maatte ogsaa ved at nævne, som han gjorde i sit Foredrag, Navne som Mariager og Bræstv, kunne sige sig selv, at han har laaet sin egen Paaftand ned ved at nævne disse Navne. Det ærede Medlem ved nu, at disse Kredse beklædes af Højremænd. Det ærede Medlem ved ogsaa, at Flertallet af Vælgere i bægge Kredse hørte til det forhandlende Venstre, og at bægge Vinstregupperne raadede over det langt overvejende Antal af Stemmerne i disse Kredse. Naar disse Kredse derfor gik til Højre, kan det ikke være Tegn paa et Balgkartel mellem Højre og Venstre „helt Landet over“, det maa snarere være et Udtryk for de Tjenester, som det ærede Medlem og hans Vælgere have gjort Højre ved at hævde den Parole, som ikke er ukendt:

„Hellere en Højremand end en forhandlende Venstremand.“ Jeg nedlægger derfor Indsigelse mod en Paaftand som den, det ærede Medlem brugte, at der var sluttet et saadant Kartel hele Landet over mellem Højre og Venstre (Ufbrudelse). Sa man er nødt til at nedlægge Indsigelse imod det, thi naar man tier, siger man, at man samtykker, og saa vil en saadan Udtalelse blive benyttet stadig væk. Det har man turdet sige i Folketinget uden Indsigelse fra nogen Side. Den sidste ærede Taler omtalte Forholdene ved det kgl. Teater, og det var jo kun en liden Trost, vi hørte af det ærede Medlem, idet han profeterede, at der ikke i nogen som helst Fremtid var nogen Udsigt til, at det kgl. Teater kunde betale sig. Et Understud vilde der altid være, og der var ikke noget at gøre i saa Henseende. Det ærede Medlem kom ind paa en høist aparte Betragtning, idet han vilde have, at man i Stedet for dette Teater skulde have to. Det synes jeg var en mærkelig Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke vide, hvorfra det ærede Medlem vilde faa Publikum, thi naar det ene Teater, vi have, ikke kan drage et saadant Publikum til sig, at det kan betale Teatrets Drift, ved jeg ikke, hvorledes det skulde gaa til, at den økonomiske Misère kunde afhjælpes ved, at man opførte to Teatre. Jeg havde ganske vist ventet at se et andet Forslag fra den nuværende Minister med Hensyn til det kgl. Teaters Budget og Vedelse end det, vi have set. Det forekommer mig desværre, at den sidste ærede Taler har Ret i, at den nuværende Minister har taget Arv efter ham ogsaa med den Forestilling, at det kgl. Teater er der ikke noget at gøre ved, det maa gaa i den gamle Skure, og man maa gøre sig fortrolig med, at der er man inde paa et Spørgsmaal, som der ikke kan reformeres eller forbedres ved. Det er derfor noget dristigt, forekommer det mig, naar den nuværende Minister paa det Standpunkt, han indtager i dette Spørgsmaal, kommer her til Folketinget og beqærer kgl. Ansættelse for flere af de Funktionærer eller Embedsmænd, der ere ansatte ved Teatret. Jeg har den Tillid til Folketinget, at det ikke vil gaa ind derpaa. Det er vist et Onske, der næres overalt baade i Højre og i Venstre, at det kgl. Teaters Forhold maa komme ind i en ganske anden Gænge, og det skulde glæde mig, om det eventuelle Finansudvalg kunde enes med den nuværende Minister om en anden Plan, der kunde bringe til et bedre finansielt Resultat.

Naar jeg har beqæret Ordet, er det nærmest for at henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa et meget